

ת"ד 6657/10/20 - מדינת ישראל נגד עלי סאנורי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
ת"ד 6657-10-20 מדינת ישראל נ' סאנורי

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל תדמור-זמיר
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	נגד
	הנאשמים
	עלי סאנורי

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה בקלות ראש ובאופן שגרם נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף.

כתב האישום

1. מעובדות כתב האישום עולה כי בתאריך 1.9.20 סמוך לשעה 22:48 נהג הנאשם ברכב פרטי ברחוב יד לבנים בחיפה מכיוון מזרח למערב, ובהגיעו לבית מספר 85, פנה שמאלה כדי להיכנס לחצרים, לא נתן זכות קדימה לאופנוע שבא מימין, חסם את דרכו וכלי הרכב התנגשו (להלן: "**התאונה**"). באותן נסיבות אף נהג כשהוא ללא ביטוח.

עוד עולה מעובדות כתב האישום כי כתוצאה מהתאונה רוכב האופנוע נחבל חבלות של ממש בדמות שברים בארובות העין ונגרמו נזקים לכלי הרכב (כתב האישום מפרט את החבלות בשפה שאינה נהירה ולכן מצאתי לפשט את הדברים, בסיועה של המרשתת).

תמצית טיעוני הצדדים והראיות לעונש

2. **ב"כ המאשימה** הפנתה לעובדות כתב האישום, לעבירות בהן הורשע הנאשם והדגישה את החבלות שנגרמו לרוכב האופנוע, בהגישה מסמכים רפואיים כדי לתמוך את טענותיה. עוד מסרה כי רוכב האופנוע אינו מעוניין להגיע לבית המשפט ומסר כי אין לו עמדה לעניין העונש שיש להטיל על הנאשם. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם נוהג משנת 2006 ולחובתו 17 הרשעות קודמות, לרבות בעבירה של נהיגה תחת השפעה ובעבירות שגרמו לתאונות דרכים וביקשה להטיל עליו פסילה שלא תפחת מ-9 חודשים, להפעיל פסילות על תנאי במצטבר ולהטיל מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

3. **ב"כ הנאשם** טען בטיעונו הכתובים כי העבירות בוצעו בשעת ערב מאוחרת, בשעה שתנועת הרכבים בכביש דלילה וכי הנאשם לא ניסה לחמוק מאחריות, אלא סייע לרוכב האופנוע, פיצה אותו עוד בטרם הוגש נגדו כתב אישום והודה בהזדמנות הראשונה. עוד טען כי נגרמו לנאשם נזקים כלכליים קשים, עסקו מצוי בסכנת קריסה ופסילת רישיונו לתקופה ממושכת תפגע בהליך השיקום הכלכלי והאישי שהוא עובר. בדיון ב"כ הנאשם טען כי הימנעות רוכב האופנוע מהתייצבות לדיון מלמדת כי הוא סלח לנאשם, הוסיף וטען כי מרבית הרשעותיו הקודמות של הנאשם התיישנו, מאז התאונה ועד היום הוא לא ביצע עבירות נוספות, הוא עתיד להתחתן בקרוב וביקש בכל לשון של בקשה להאריך את הפסילות המותנות שתלויות ועומדות נגדו ולהימנע מלהטיל עליו פסילה ממושכת.

4. **הנאשם** אמר שהוא מצטער ושמאז ביצוע העבירות הוא החל בדרך חדשה, צפוי להתחתן בעוד חודשיים, עובד כקבלו עצמאי, אחראי על עובדים נוספים שמפרנסים אף הם משפחות והוא זקוק לרישיונו לצורכי פרנסתו. עוד אמר כי הוא בקשר טוב עם הנהג המעורב, שסלח לו וחזר לעבודה, הוא אף שילם לו פיצוי וביקש להתחשב בו ככל שניתן.

מתחם העונש ההולם

5. אשר לחומרת העבירה והפגיעה בערכים המוגנים - דומה כי אין צורך להכביר מילים בדבר חומרתן של עבירות התעבורה בכלל ובפרט אלה אשר גורמות לתאונות דרכים, כתוצאה מחוסר תשומת לב של הנהג. עבירה של נהיגה ברשלנות, תוך גרימת חבלות של ממש, פוגעת בערכים המוגנים של שמירה על שלומו וביטחונו של הציבור בכלל ועל חיי ציבור המשתמשים בדרך בפרט. לעתים קרובות העבירות מותירות את חותמן על הנפגעים בתאונות לאורך זמן.

7. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - בתי המשפט, ובראשם בית המשפט העליון, קבעו לא אחת כי לאור ריבוי תאונות הדרכים, בהן נפגעים חפים מפשע עקב רשלנותם של נהגים פזיזים וחסרי זהירות, על הערכאות הדיוניות להירתם למלחמת חורמה בנהגים עבריינים, המסכנים מדעת ושלא מדעת את הציבור ולהביאם לשלם מחיר גבוה על הפרת נורמות וכללי ההתנהגות הנאותים בכביש (ראו למשל, רע"פ 8612/20 **יורם גבאי נ' מדינת ישראל** (12.1.21)).

עם זאת, עיון בפסיקה מלמד כי מנעד הענישה במקרים של תאונות דרכים שבה נגרמו חבלות של ממש רחב ונקבע בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ובפרט לרמת רשלנותו של נהג הרכב הפוגע, לצד חומרת הפגיעה שנגרמה למעורבים ולמיהות הנפגעים. עוד עולה כי על דרך הכלל, מדיניות הענישה נעה סביב מספר חודשי פסילה בפועל לצד פסילה על תנאי וקנס ואין זה נוהג של בית המשפט לגזור בעבירות אלה מאסר בפועל, אלא במקרים חריגים, שבהם דובר בחבלות ברף גבוה מאד, וכשהנחבלים נותרו פגועים קשה לאורך זמן, שלא לומר לצמיתות (ראו למשל רע"פ 3764/05 **ורד בן זויה נ' מ"י** (21.4.05) ורע"פ 7257/12 **גדעון סנדרוביץ' נ' מ"י** (18.10.12); עפ"ת 1471-01-08 **אראיה נ' מ"י** (5.6.08) ועפ"ת 49512-07-13 **תומר ניסים שמיר נ' מדינת ישראל** (2.2.14)). אביא להלן מספר דוגמאות שיש בהן כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת במקרים שבהם נגרמה חבלה של ממש ברף בינוני, כבמקרה דנן.

ברע"פ 8612/20 **יורם גבאי נ' מדינת ישראל** (12.1.21) דובר בנאשם שסטה לשולי הכביש לאחר שהגיע לעומס

תנועה, חסם את דרכו של רוכב אופנוע שנהג בשולי הכביש, התנגש בו וגרם לו חבלות של ממש (טחול מרוסק שהוצא
בניתוח כירורגי, דימום פנים בטן מאסיבי, הוא נותח ניתוח חירום ואושפז ל-6 ימים). בית המשפט לתעבורה קבע מתחם
שנע בין מאסר על תנאי ובין 6 חודשי מאסר בפועל, לצד פסילה בפועל שנעה בין 3-36 חודשים ולצד עונשים נלווים וגזר
על הנאשם 16 חודשי פסילה בפועל, קנס, פסילה על תנאי ומאסר על תנאי למשך 3 חודשים. הנאשם ערער על
חומרת העונש, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובר"ע שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

בעפ"ת (מח' חי') 37812-06-17 **אברגיל נ' מדינת ישראל** (20.7.17) דובר בנאשם שלא ציית לתמרור "תן זכות
קדימה" וגרם לתאונה בה נחבל רוכב אופנוע חבלות של ממש שהתבטאו בשברים בלסת תחתונה, שבר בעצם השכם
(סקפולה), שבר באגן, דימום בבטן וקרעים במזנטריום ובסיגמה (מעיים), שהצריכו תפירה. נוסעת נוספת באופנוע
נחבלה אף היא חבלות של ממש שהתבטאו בשברים בחוליות L1,L2,L3,L4, שבר מרוסק ב- SPINAL (החלק התחתון
של עמוד השדרה), קרע בכבד וקרע בכליה ימנית. בית המשפט לתעבורה (אנוכי) הרשיע את הנאשם לאחר שמיעת
ראיות, קבע כי מתחם העונש כולל פסילה בפועל שנעה בין 8-18 חודשים, לצד עונשים נלווים, לרבות מאסר על תנאי
וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי, 10 חודשים פסילה בפועל, 12 חודשי פסילה על תנאי וקנס בסך של 3,000 ₪.

הנאשם ערער הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור בחלקו באופן שהותיר את
הכרעת הדין על כנה אולם קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-12 חודשי פסילה בפועל והפחית את תקופת הפסילה
בפועל ל-6 חודשים. יתר רכיבי העונש נותרו על כנם.

בעפ"ת (מח' חי') 2068-03-17 **מדינת ישראל נ' דורון נוימרק** (5.7.17), דובר בנאשם שנהג ברכב פרטי כשמאחוריו
אופנוע, סטה מהדרך, פגע במעקב בטיחות, חזר לנתיב, חסם דרכו של האופנוע וגרם תאונה. כתוצאה מהתאונה רוכב
האופנוע נחבל חבלות של ממש בדמות שבר בשוק ימין ושבר בעצם העקב השמאלית והוא נזקק לניתוח. בית המשפט
לתעבורה הרשיע את הנאשם לאחר שמיעת ראיות וגזר עליו 11 חודשי פסילה, 3 חודשי מאסר על תנאי, פסילה על
תנאי, קנס ופיצוי לנפגע. הנאשם ערער הן על הכרעת הדין והן על חומרת העונש, בעוד המדינה ערערה על קולת
העונש. בית המשפט המחוזי דחה את שני הערעורים וקבע כי גזר הדין של בית המשפט לתעבורה מאוזן וראוי.

בת"ד 11045-02-20 **מדינת ישראל נ' דהאן** (ניתן על ידי ביום 25.4.22) דובר בנאשם שעצר את רכבו בכביש מהיר,
באופן שהפריע לתנועה, וגרם לרכב שהגיע מאחוריו, להתנגש בו. כתוצאה מהתאונה נגרמו לנאשם, לנהג המעורב
ולאשת הנהג המעורב חבלות של ממש. לנהג המעורב ולאשתו נגרם שבר בעצם החזה ואילו לנאשם נגרמה חבלת ראש
(שבר בבסיס הגולגולת ודימום תת עכבישי קל), הוא הועבר לשיקום בבית לוינסטין ושוחרר לאחר כחודשיים וחצי.
הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, ונקבע כי הוא נהג ברשלנות רבתי. כן נקבע מתחם שנע בין 6-24 חודשי פסילה
בפועל, לצד מאסר על תנאי ועונשים נלווים ובסופו של יום הוטלו עליו מאסר על תנאי בן 3 חודשים, 9 חודשי פסילה
בפועל ופסילה על תנאי.

בת"ד 9219-01-20 **מדינת ישראל נ' דהוד** (ניתן על ידי ביום 12.4.21) דובר בנאשמת שנסעה במהירות בלתי
סבירה לתנאי הדרך וביציאתה מעיקול שמאלה, סטתה ימינה ופגעה בקיר שהוצב מימין לדרך. כתוצאה מהתאונה נגרמו
לנוסע ברכבה של הנאשמת חבלות של ממש שהתבטאו בשברים בחוליות L1-T11-12 והוא נזקק לניתוח וקיבוע של

עמוד שדרה גבי/מותני. קבעתי מתחם שנע בין 6-18 חודשי פסילה בפועל, לצד מאסר על תנאי ועונשים נלווים ובסופו של יום גזרתי על הנאשמת (נעדרת עבר פלילי ותעבורתי) 3 חודשי מאסר על תנאי, 7 חודשי פסילה בפועל, ופסילה על תנאי.

בת"ד (חי') 3024-09-17 **מדינת ישראל נ' זובידאט** (ניתן על ידי ביום 24.9.19) דובר בנאשם שסטה שמאלה וחסם את דרכו של רוכב אופנוע שנחבל חבלות של ממש - דימום תוך גולגלתי, לרבות ברקמה שעוטפת את המוח; שברים בעצמות הפנים, לרבות באף ובארוכות עין שמאל. כן נגרם לרוכב האופנוע שבר בפיקה, הוא אושפז והועבר לשיקום. קבעתי מתחם שנע בין 6-18 חודשי פסילה בפועל, לצד מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ועונש כספי ובסופו של יום נגזרו על הנאשם (נעדר עבר פלילי) מאסר על תנאי, לצד 10 חודשי פסילה בפועל ועונשים נלווים.

בת"ד (חי') 4239-10-17 **מדינת ישראל נ' זיידאן** (ניתן על ידי ביום 25.2.19) דובר בנאשם שסטה מנתיב נסיעתו לנתיב הנגדי ופגע ברכב שנסע מולו. כתוצאה מהתאונה נגרמו חבלות של ממש הן לנאשם (חתך באמת יד שמאל), הן לנוסע ברכבו (שברים מרובים בצלעות משמאל, קרע של לולאת המעי הדק וקרע בדופן הבטן) והן לנהג המעורב (מספר שברים בשורש כף היד, שבר תלישה בשוק הרגל ושבר בקרסול רגל ימין). בשים לב לכך שעיקר הפגיעה נגרמה לחברו של הנאשם, שביקש להקל בעונשו, נקבע מתחם שנע בין 8-20 חודשי פסילה בפועל, לצד מאסר על תנאי ועונשים נלווים ונגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי, 12 חודשי פסילה ופסילה על תנאי (ניתן משקל להודאתו ולהיותו חייל מצטיין).

8. אשר לנסיבות ביצוע העבירה - אין מדובר בנהיגה בשכרות או תחת השפעת משקאות משכרים ואין מדובר בנהיגה במהירות בלתי סבירה, אלא בפניה שמאלה, בכניסה לחצרים, בשעת לילה חשוכה, מבלי שהנאשם נתן דעתו לאופנוע, שהגיע מימינו. רוצה לומר, כי אין מדובר ברשלנות ברף גבוה. עם זאת, העובדה כי הנאשם נהג ללא ביטוח בתוקף, מהווה נסיבה לחומרה וכך גם תוצאות התאונה - חבלות של ממש שנגרמו לנהג האופנוע (שברים בארוכות העין ושפשופים ביד ובברך) והצריכו שני ימי אשפוז לצורך השגחה (ראו ת/1). מדובר בחבלות שאף הן אינן מצויות ברף גבוה.

9. בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו לעיל, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את נסיבותיו של התיק דנן נע בין 5-18 חודשי פסילה בפועל, לצד מאסר על תנאי מדוד ועונשים נלווים.

השיקולים לקביעת עונשו של הנאשם

10. לזכות הנאשם יש לשקול את הודאתו, שחסכה זמן שיפוטי ניכר, כמו גם את עדות הנפגע בתאונה. כן יש לשקול את הבעת החרטה, את הדאגה שהנאשם ביטא כלפי רוכב האופנוע ואת העובדה כי הוא שילם לו פיצוי סמוך לאחר התאונה, אף בטרם ננקטו נגדו הליכים משפטיים. נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו מפיו ומפי בא כוחו בטיעונים לעונש, אף הן עומדות לזכותו.

מנגד, לחובת הנאשם עומד עברו התעבורתי. מהתדפיס ת/2 עולה כי משך וותק נהיגה של כ-16 שנים הנאשם צבר

לחובתו 17 הרשעות קודמות, ביניהן הרשעה בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים והרשעה בעבירות שגרמו לתאונת דרכים. העובדה שהנאשם ביצע את העבירות מושא התיק דנן כשמעל ראשו מרחפות פסילות על תנאי שהוטלו עליו בנוכחותו, אף היא תישקל לחובתו.

ב"כ הנאשם ביקש להאריך את הפסילות המותנות שהוטלו על הנאשם בעבר, ברם לא נתן לכך טעם ממשי. אין די בטענה שלפיה הנאשם זקוק לרישיונו לצרכי פרנסתו כדי להביא להארכת אותן פסילות. לו הנאשם אכן זקוק לרישיונו, היה עליו להיזהר שבעתיים ולהימנע מביצוע העבירות בתיק דנן. עם זאת, השיקולים שעומדים לזכות הנאשם, ישפיעו על אופן הפעלת הפסילות.

סוף דבר

בהתחשב במכלול השיקולים שפורטו לעיל, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה שגרמה לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש כתוצאה מנהיגה רשלנית.

ב. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים בפועל.

ג. אני מורה על הפעלת 4 חודשי הפסילה המותנית, שהוטלו על הנאשם בתת"ע 4837-12-12 בבית המשפט לתעבורה בחיפה, באופן שחודש מתוכם ירוצה במצטבר לפסילה שהוטלה בתיק זה ו-3 חודשים ירוצו בחופף לה.

ד. אני מורה על הפעלת 3 חודשי הפסילה המותנית שהוטלה על הנאשם בתת"ע 4032-03-18 בבית המשפט לתעבורה במחוז מרכז, באופן שחודש מתוכם ירוצה במצטבר לפסילה שהוטלה בתיק זה וחודשיים ירוצו בחופף לה.

סה"כ ירצה הנאשם 7 חודשי פסילה בפועל, שמנינם יחל לא יאוחר מיום 1.8.22, עם הפקדת רישיון הנהיגה של הנאשם במזכירות בית המשפט.

ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה שגרמה לתאונת דרכים, שבה נחבל אדם חבלה של ממש.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים על תנאי למשך שנתיים,

והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה
לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"ב, 30 מאי 2022, בהעדר הצדדים.